

ІСТОРІЯ

БОЯРСЬКОГО АКАДЕМІЧНОГО ЛІЦЕЮ
«ПРЕСТИЖ»

Кожна школа, як і людина, неповторна і унікальна.

Це величезний живий організм, який має свій мозковий центр, свою енергію, своє неповторне обличчя.

Як і людина, школа має свою біографію. Починається вона на початку 80-х. Директором школи був призначений Турчин О.К., якому школа завдячує своєю появою на світ, славою та здобутками впродовж майже десяти років. Будівельні роботи виконувало БМУ-6 (керівник Острогогильський В.М.).

Участь в упорядкуванні школи, в обладнанні кабінетів брало все місто. Це було непросте завдання. Але колектив будівельників, вчителів, батьків та учнів виконав його за рік. 1 вересня 1985 року школа гостинно відчинила двері для 1568 юних боярчан.

За 20 років свого існування школа випустила 3567 випусників. Кращі з них стали студентами різних технікумів, училищ, вузів України та м. Києва.

Школа дає високий рівень знань, який щороку учні підтверджують на випускних екзаменах. Серед випусників всіх років 351 медаліст. Учні школи - активні учасники шкільних, районних, обласних, а в 1998-1999 н.р. і республіканських, зокрема з історії, біології та інформатики. Щороку учні старших класів беруть участь в конкурсі наукових досліджень, в діяльності Малої Академії Наук. В 1997-1998 н.р. більше 30 учнів школи стали учасниками українсько-американського експерименту “Вчителі та учні досліджують рослини в космосі”. Під час цієї акції учні стали учасниками наукових конференцій, а учениця школи Когденко Аня була в складі української делегації школярів на запуску “Шатл-Колумбія” в США.

О.К.Турчин
2.10.1931-1.08.1994

20 років – багато це чи мало? Протягом цих років склалися шкільні традиції, які були започатковані і збереглися чотирма директорами школи.

Неповторним і незабутнім явищем, зразком педагогічного талану і таланту керівника був перший директор СШ № 5 м. Боярки, її будівничий **Олександр Климович Турчин**, вчитель історії, вчитель-методист, “Відмінник народної освіти”, нагороджений медаллю А.С.Макаренка.

Своєрідна аура, яка йшла від особистості директора, стала найпершою умовою успіху школи №5. Цією енергією була наповнена створена ним система роботи, яка відчувається і сьогодні, Педагогічна система - це живий організм, точніше - це система живих взаємин, яка перебуває в постійній динаміці. Вона руйнується, коли людина залишає цей світ. Та залишилась школа, збудована О.К.Турчиним. Залишились люди, які про-

довжують розпочате О.К.Турчиним. Будуючи цю школу О.К.Турчин дивився в майбутнє, бо закладені основи стали гранітом і головною умовою успіхів школи сьогодні.

З 1994 року по 1998 рік СШ № 5 очолював молодий вчитель математики,

О.М.Александра

ки, нині вчитель-методист **Олексій Миколайович Александра.**

Молодий директор, формуючи свій власний стиль, намагався спиратися на закладені основи управління його попередником. За 4 непрості роки не лише для школи, а й для країни, Александра О.М. зумів утримати школу і колектив на рівні його авторитету в районі і області. Високий науковий рівень викладання предметів забезпечував учням призові місця на олімпіадах в районі і області. Добрими помічниками в тих справах були заступники директора Огійчук Е.Т., Іванова І.М., Демків Б.В., Сушко С.М., Кривенко В.В. - люди відповідальні і досвідчені, роботу яких знали і в районі, і в області.

С.М.Сушко

Одна з них і стала наступним, третім директором школи **Світлана Миколаївна Сушко**, вчитель-методист, чий педагогічний стаж 25 років, 12

з них віддала вона нашій школі, спочатку як вчитель історії, потім як заступник директора з навчально-виховної роботи, а з 1998 по 1999 р.р. - як директор школи.

Чесна і принципова, вона глибоко знала педагогіку і була спроможна спрямувати роботу педагогічного колективу на вирішення важливих освітніх питань.

У 1999 році колектив очолила **Валентина Володимирівна Кривенко**. Зацікавлена в своїй роботі, творча і цілеспрямована людина, вона продовжила традиції своїх попередників, визначивши головне завдання, - надання глибоких знань учням з основ наук і їх практичне застосування. Валентина Володимирівна – вчитель-методист, “Відмінник народної освіти” (1988 р.) знаходиться у постійному творчому пошуку оригінальних і нестандартних рішень шкільних проблем.

У школі працюють міжшкільні МО, творчі групи вчителів, проводяться методичні фестивалі, педагогічні читання, семінари. За ці роки склалася

творча співпраця вчителів школи з творчими колективами освітянських газет та журналів, в яких, починаючи з 1986 року, висвітлюються сторінки життя школи, зокрема на сторінках журналів: «Українська

мова та література в школі», «Дошкільне виховання», «Початкова школа», «Історія в школі», «Світло», «Сільська школа України» та ін.

Справжньою гордістю школи є вчителі, які своєю невтомною працею творили славу історію школи, зокрема це вчителі ветерани:

Мазнєва М.П., Стромко П.С., Міньков В.І., Поживотько О.М., Вірченко Н.Ф., Ашкінадзе Н.В., Довгань Т.К., Бриковська І.С., Козенко Р.С., Барановська Є.Г., Силко Л.Р., Макаренко О.М., Жежера Г.П., Сорочинська Т.Л., Григоренко Т.Ф., Сичкарчук О.І., Бібік А.Я., Васильчук Т.Г., Індиченко О.В., Ільїна О.П., Рондель Е.А. Навіть на заслуженому відпочинку вони допомагають школі. У школі працює хор ветеранів вчителів та лікарів міста (керівник Бібік А.Я.). Серед вчителів, які працюють сьогодні, 8 методистів, 18 старших вчителів.

У 2001 році було створено етнографічний музей. В музеї проводяться екскурсії, відбуваються вечорниці, літературні вечори, ведеться народознавча робота. Керівником музею з 2001 року є вчитель української мови та літератури Скуз Л.Р., науковою та пошуковою роботою займається вчитель української мови та літератури Чаклош В.С.

Школа славиться також своїми спортивними здобутками: перемоги в районних, обласних та республіканських змаганнях, спартакіади, малі олімпійські ігри, дні здоров'я, походи, екскурсії, про що свідчать численні спортивні нагороди. Серед учнів школи срібний призер чемпіонату України 2001 року з пауерліфтингу М.Дворник, чемпіон Європи, світу 2001 року з боротьби самбо М.Сафонов, срібний призер України 2001 року з боксу Д.Мадулу, бронзовий призер України 2000 року з боротьби Г.Отсу.

„Школа... Наш дружний дім... Другий Або найголовніший? Я дуже люблю затишок і теплоту нашої шкільної оселі.

Я впевнена, що тут нам радіють... Цей особливий тон взаємовідносин у школі мені дуже подобається. Тут немає страху, тут є довіра, повага і любов з обох боків: учнів та вчителів. Якщо не вірите, тоді приходьте до нашої школи №5. ”

Панасюк Марина. 9а клас. 2005 рік